

gelogeerd zijnde in de Willeman, viel die man snachts tussen 11 en 12 uur uit het venster. We hebben hem naar het gasthuis te Diest laten brengen, waar hij stierf en begraven werd. Een man van Voeren te Diest begraven in het gasthuis !"

"Ik zie met genoegen, zei de Procurator, dat ik u mag benijden, om de staat van uw gezondheid !" - "Dat heb ik ook weer gedeeltelijk aan mijn dopeling, de heer pastoor, te danke. Zie hier welke gezondheidsvoorzorgen hij mij, en nogwel op papier, medeelde : "Ut sis nocte levis, sit tibi coena brevis !" Om goed te slapen, uw maag niet overladen !"

En Cortrijs lachtte eens hartelijk ! "Hij meent zeker dat ik mij iedere avond een banket kan permitteren. Neen dat kan onze bruine niet trekken !" En hij las verder : "wanneer gij bij een zieke geroepen wordt, hou dan uw mond toe, en hou uw adem in, bij het binnengaan. Zolang ge bij de zieke zijt, adem alleen door de neus. Gaat ge buiten, steek dan iets welriekend in de neus, zonder deze nochtans te stoppen. Als men bij de zieke is geweest, moet men terstond de mond spoelen en gorgelen, en ook de neus wassen. Deze remedie is excellent in alle besmettelijke ziekten, zelfs in de pest". - "Ik meen, zei de jonge Walpot, die al wat moderner was in zake gezondheidsleer, dat de vele hitte en koude koortsen, waaraan zovele in dat dorp lijden en dikwijls sterven, toe te schrijven zijn aan het gebruik van water uit de Voer. Er zijn hier geen putten, met gezond drinkwater".

Dat zal wel zo geweest zijn. Na het aanleggen van de waterleiding, wat pas rond 1900 gebeurd is, waren er, dat getuigde pastoor Kàllen, haast geen gevallen van typhus meer.

Vooraleer afscheid te nemen zei de heer Procurator nog : "Ik denk daar aan iets, goede Vriend Joes, waarvoor ik u wil gelukwensen : eertijds moest de primissarius in deze parochie zelf de wijn, al de ornamenten, en tot de kelk toe, aanbrengen. Nu vernam ik dat de paters Jesuïeten u toelaten, samen met de heer pastoor gebruik te maken van al wat zij gehouden zijn ter beschikking van de pastoor te stellen. Proficiat !"

Toestand op kerkelijk gebied.

Uit het voorgaande kan men reeds aflijden dat de toestanden op kerkelijk gebied verschilden met die van nu.

Hierover dan wat meer : Grenzend aan het dorpsplein is er nu nog een hoeve die het Jesuïetenhof genoemd wordt. In de tijd van pastoor D'Affnay was deze hoeve het eigendom van het Jesuïetencollege van Maastricht. Een lekebroeder, Joes Bogaert, was de bedrijfsleider. Hij was in Voeren ingeburgd, en de mensen noemden hem Monfrère. De Jesuïeten van Maastricht hadden in Voeren recht op het tiende deel van de landbouwoopbrengsten, dat verzameld werd in de tiendenschuur (in de straat die nu nog de tienhofstraat genoemd wordt). Bij middel van deze belastingsontvangst moesten de Jesuïeten al de publieke uitgaven dekken, o.m. de pastoor betalen, voor alle reparaties aan kerk en pastorie zorgen, al het nodige bezorgen (tot de vingerdoekjes toe) die voor de kerkelijke diensten nodig waren. Na de Jesuïeten werd een leek, de heer Cogels van